

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXIX.

Máj - August

2026

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Číslo 5-8

Magnifica Humanitas

Po zvolení nového pápeža sa vždy netrepezlivo očakávajú prvé kroky jeho pontifikátu. Inauguračná reč, menovania do dôležitých úradov či prvá encyklika. Komentátori a vatikanisti sa predbiehali v odhadoch a predpovediach čo bude jej témou a či pápež nadviaže na signál, ktorý vyslal výberom svojho mena. Lev XIII. (pontifikát - 1878 – 1903) bol totiž autorom prvej sociálnej encykliky v dejinách cirkvi Rerum novarum (1891), v ktorej reflektoval sociálnu náuku cirkvi a reagoval na naliehavé spoločensko-sociálne otázky svojej doby. Napokon sa predpoklady potvrdili a pápež Lev XIV. svoju prvú encykliku Magnifica Humanitas podpísal 15. mája, teda presne na 135. výročie vydania encykliky Rerum novarum.

Nová encyklika nehovorí len o umelej inteligencii, ale skôr o človeku v časoch umelej inteligencie. Vyplýva to aj z jej samotného názvu, ktorý možno doslovne preložiť ako „veľkolepá ľudskosť“. Pápež ponúka zamyslenie o obrane ľudskosti a pomenúva riziká ohrozujúce človeka z pohľadu sociálnej

náuky cirkvi a kresťanského humanizmu. Encyklika narába s dvoma veľkými biblickými metaforami – príbehom o stavbe Babylonskej veže a prestavbou jeruzalemských hradieb po návrate z babylonského zajatia pod vedením proroka Nehemiáša. Uvádza tak svoju základnú tézu slovami, ktorými text encykliky začína: „Veľkolepé ľudstvo, ktoré stvoril Boh, dnes stojí pred rozhodujúcou voľbou: postaviť novú babylonskú vežu alebo vybudovať mesto, kde Boh a ľudstvo žijú spoločne.“

Nie je mojím cieľom robiť teraz detailnú analýzu novej encykliky, no chcem podotknúť, že už teraz máme z nej dostupných množstvo inšpirujúcich myšlienok, nad ktorými je priam potrebné sa zamýšľať. Myslím si, že nebude ešte ani koniec letných horúčav keď budeme môcť vziať do rúk slovenský preklad a začítať sa do textu pápeža Leva XIV., ktorý mnohí už dnes označujú za prelomový.

Milan Cehlárik, administrátor

Čierna skrinka

Noc kostolov v každom z nás zanechala trochu iné stopy. Jej hlavnou témou bola tentoraz odvaha, ktorú si každý vysvetľuje po svojom a každý ju tiež hľadá niekde inde. S väčším, či menším úspechom. Ak by sme mali rozprávať o sebe, asi by sme nezačali práve tým, že sme odvážni - do tejto doby sa odvaha hodí rovnako málo, ako do tej minulej. Odvážni ľudia stoja vždy v spoločnosti niekde na okraji, sú to tí, ktorí otvárajú cestu, tí, ktorí neváhajú postaviť sa za svoje hodnoty a brániť ich, tí, ktorí zapalujú sviecu, z ktorej sa môže rozhorieť oheň- požiar, ktorí pohltí to, čo malo zhorieť a zachová to, čo má stálu hodnotu. Lenže ľudstvo, naopak, vyvíja najvyššie úsilie na to, aby sme sa vyhli riziku, aby bol náš život bezpečný, aby sa každému ohrozeniu stability našej každodennosti predišlo už v zárodku. Naučili sme sa žiť podľa pravidiel, ktoré občas obchádzajú pravidlá Božie, len aby sme zapadli, dosiahli v spoločnosti naplnenie našich životných cieľov (postarali sa o rodinu, získali a udržali si prácu, v ktorej vidíme hodnotu, zabezpečili, aby nám nikto neoprávnene nesiahol na to, čo sme získali tvrdou prácou a odriekaním). Preto sme občas náchylní použiť skratku - klamať či oklamať samých seba. Pre naše vyššie dobro. No naše svedomie nás dokáže vždy úplne odhaliť, je to to, čo si zo sebou nesieme na druhý svet. Naša čierna skrinka. Otázkou teda môže byť aj to, či odvahu nepotrebujeme najmä na to,

aby sme sa raz postavili pred Boha a či nie je najvyššou odvahou odvaha pozrieť sa do Jeho tváre? Čo ak je to jednoducho tak, že Boh nás pozná úplne, len my sme zatiaľ nemali odvahu pozrieť sa do vlastnej tváre? Každý z nás má svedomie, svoju čiernu skrinku, ktorú si prinesieme pred Boha, no čo ak nás nebude súdiť tak, ako si to predstavujeme? Možno sa jednoducho postavíme pred Jeho tvár a v Jeho svetle zrazu my sami uvidíme všetky svoje skutky v úplne inej perspektíve. A práve v tej chvíli si dokonale uvedomíme, že Boh nás už pozná a pozná aj naše skutky a že neexistuje nič, čím by sme sa v tejto chvíli zahalili, že pred sebou samými a tým, čo sme dobrovoľne urobili či dopustili, sa už nemáme čím hájiť, že na našu vlastnú obranu viac neexistujú žiadne slová, ktoré by zavážili.

Všetko, čo sme našim snažením dosiahli zostáva mimo nás, do večnosti odchádzame úplne nahí, zbavení všetkých naučených pravidiel, sme len ľudia, ktorí sú a boli slabí, ktorí často nemali odvahu svoju slabosť priznať, či požiadať Boha o pomoc. Do každej odvahy je daná aj kvapka svätosti, je blízka Bohu, pretože Boh pozná podstatu všetkého a teda aj hodnotu sveta a nás. My sa odvahe musíme učiť po kvapkách, každým dňom, po malých skutkoch a veriť, že raz budeme mať odvahu postaviť sa pred Jeho tvár. Pretože sme boli stvorení k tomu, aby sme boli odvážni.

Adriána Horváthová

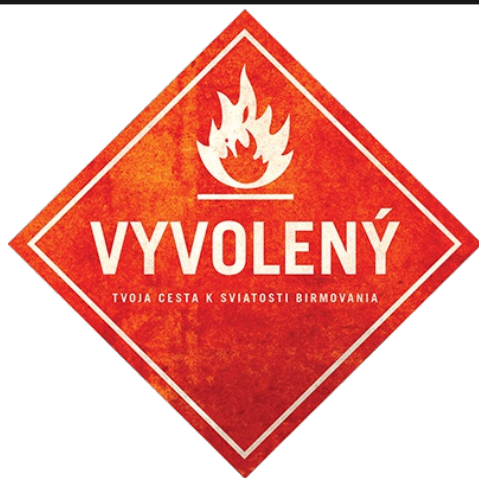
Vyvolený 2

Program – Vyvolený – pokračuje. Ponúkame vám malé nahliadnutie do našich stretiek s birmovancami. Tentokrát sme sa zamýšľali nad otázkami: „**Čo t'a robí šťastným?**“ „**Čo v živote hľadáš?**“ Keď prví učeníci počuli otázku „Čo hľadáte?“ odpovedali protiotázkou: „Učiteľ kde bývaš?“ Ježiš im vtedy nedal presnú adresu. Dal im pozvanie: „Poďte a uvidíte!“ Keby sa na nás Ježiš v tejto chvíli obrátil tak ako na svojich učeníkov Ondreja a Jána, ktorí kráčali za ním, aká by bola naša odpoveď? Často hľadáme úspech, uznanie, rozptýlenie... Táto otázka nás núti spomaliť. Pýta sa nás, či sa neženieme za vecami, ktoré nám neprinesú trvalý pokoj. Hľadáme niečo, čo nám má slúžiť alebo hľadáme zmysel,

ktorému budeme slúžiť my? Ak hľadáme iba veci, ktoré budú slúžiť nám, môžeme skončiť v pasci sebeckta. Hľadať zmysel, ktorému budeme slúžiť my znamená hľadať cieľ, ktorý nás presahuje a posúva bližšie k Bohu. Služba druhým, láska a uvedomenie si, že sme súčasťou väčšieho plánu dáva nášmu životu zmysel a prináša trvalú radosť a pokoj. „Hľadaj radosť v Pánovi a dá ti za čím túži tvoje srdce.“ (Ž37,4) Čím bližšie je človek k Bohu, tým viac túži po veciach, ktoré sú dobré, čisté a trvácne. Blízkosť Boha očisťuje ľudské vnútro od sebeckta. Túžby človeka sa prirodzene zjednocujú s Božou vôľou a človek začína vidieť svet ľudí Božími očami. Svet často diktuje honbu za úspechom, sebeckosť, porovnávanie sa a vyžaduje neustálu pozornosť. Žiť inak, než diktuje tento svet si vyžaduje obrovskú odvahu. Vymeniť hluk sveta za ticho znamená vytvoriť priestor, v ktorom sa ľudské srdce upokojí a dokáže zachytiť Boží hlas. Môžeme si nájsť tiché miesto bez rušivých vplyvov, venovať stíšaniu sa spočiatku možno krátky čas. Nemusíme hovoriť veľa slov. Ak odsunieme nabok všetky veci, ktoré stoja proti najväčšej láske tohto sveta, hlboko vo svojom vnútri zachytíme „ozvenu“, ktorú Boh vložil do nášho srdca: „Bože ty si môj Boh, už od úsvitu sa viniem k tebe. Za tebou prahne moja duša.“ (Ž 63,2)

„**Aký je tvoj príbeh Bože?**“ „**Ako viem, že Boh je skutočný?**“ Náš život je súčasťou väčšieho príbehu. Boh

sa rozhodol stvoriť svet, ktorý je dobrý, pretože on sám je dokonalá láska a dobrota. Boh nestvoril svet z donútenia, ale z čistej túžby darovať život. Človek bol postavený do stredu tohto dobrého sveta. Boh dal človeku skutočnú slobodu. Boh nestvoril svet „naprogramovaných robotov,“ pretože mu záležalo na skutočnom vzťahu. Robot dokonale plní príkazy, ale nedokáže milovať. Nie je schopný prejavovať súcit ani opätovať priateľstvo. Láska vyžaduje možnosť voľby. Skutočná láska nemôže byť vynútená. Aby mohol človek povedať Bohu úprimné „áno“ musí mať zároveň možnosť povedať „nie“. Slobodná vôľa znamená, že každé rozhodnutie človeka má svoje priame následky. Sloboda je Boží dar. Boh rešpektuje ľudské rozhodnutia natoľko, že radšej riskuje odmietnutie. Príbeh stvorenia plynule prechádza do príbehu o prvej slobodnej voľbe človeka. Tento moment predstavuje zásadný zlom, prvotný hriech. Skrže prvotný hriech vstúpilo zlo do ľudského sveta. Keď človek hriechom narušil pôvodnú harmóniu, Boh ho neopustil, ale okamžite začal uskutočňovať záchranný plán. Cieľom Otca je, aby bol človek večne šťastný a mal účasť na božskej prirodzenosti. Boh dal ľuďom slobodu, hoci vedel, že ho zradia a bol ochotný podstúpiť obrovskú obeť. Príchod Ježiša je najväčší prejav sebaobetovania sa Boha, absolútny vrchol lásky. „Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho ve-

rí, ale aby mal večný život.“ (Jn3,16). Jedinou hybnou silou božieho záchranného plánu bola čistá bezpodmienečná láska, pravá láska, ktorá nám darovala to najcennejšie, svojho Syna.

Hľadanie Boha je našou osobnou cestou. Neexistuje univerzálny vzorec, pretože cesta každého človeka je jedinečná. Nieкто nájde odpovede rýchlo, inému to trvá celé roky. Boh sa nám zjavuje mnohými spôsobmi: skrze slová Biblie, učenie Cirkvi, krásy prírody, skrze svedomie a vnútro, skrze iných ľudí, v tichu nášho srdca... Hoci je Boh neviditeľný, zanecháva v našom živote jasné stopy. Jeho prítomnosť sa stáva hmatateľnou cez naše vnútro a udalosti okolo nás. „Nespokojné je naše srdce, kým nespočinie v tebe.“ (svätý Augustín) Dovoľ si milovať a byť milovaný, teda tak, ako sme boli stvorení, je riskantné. Neexistuje však iná možnosť ako zažiť skutočnú lásku. Musíme prijať skutočnosť, že sme milovaní Bohom presne takí, akí sme

boli stvorení. Sme stvorení na boží obraz, aby sme prebývali v Božej láske a našli v nej pokoj.

Podľa programu „Vyvolený“ spracovala Lenka Dubovská

Aj tento rok sa s nami naši prvoprijímajúci podelili o svoje zážitky zo slávnostného dňa kedy prvý krát prijali Pána Ježiša do svojho srdca:

"Cítila som sa dobre, fakt super. Oplátka mi chutila. Všetko bolo pekné. Veľmi som sa tešila na oplátku. Dostala som dva krížiky. Ladia mi k mojím obľúbeným náušničkám. Tešila som sa, že som s Timkou. S Timkou sme boli v šenku na chutnom obede. Moju sviečku sme nemohli nájsť a tak som mala bratovu sviečku. Utekala som domov zo šenku sa prezliecť, aby som sa mohla šmýkať na húpačke. Potom som išla k Timke a stavali sme legového piska. Na večer pre mňa prišla maminka a spokojne som zaspala."

Lilien

"Mne sa všetko páčilo. Ja som vstala ráno z postele, umyla som si zuby a potom som sa naraňajkovala a pozerala som televízor. Keď som dopozerala, som sa aj s mojou mamou, tatom a so svojím bratom išla obliekať. O 9:20 sme nasadli do auta a štartovali sme na sväté prijímanie. Keď sme prišli na sväté prijímanie, čakala som s mojou rodinou a potom

ma aj mojich kamarátov zobral pán farár a nastúpili sme si. A potom si celá moja rodina sadla do kostola a začalo prvé sväté prijímanie. Keď skončilo, všetka moja rodina išla ku mne domov. A postupne prichádzali a sme si užívali. Mali sme veľa jedla a veľa koláčov a ja som mala aj tortu a ešte sme mali veľa vody a sladkej vody a veľa sladkostí. A celá moja rodina okrem dospelých sme sa hrali vonku veľa hier. A potom všetci išli domov a ja som upratovala s mamou a so jej pomohla s riadom a už bolo veľa hodín, tak som išla spať."

Eliška

"Ráno sme išli pre tortu. Obliekli sme sa a učesali. Išli sme do kostola prijali Pána Ježiša do svojich srdc. Zapálili sme sviece. Potom sme išli do šenku. Potom sme sa najedli a hrali. Potom keď sme išli domov, tak sme zobrali Lili a hrali sme sa. Dostali sme veľa darčiekov. Ja, Lili a Eli sme mali spolu prijímanie."

Timea

"Vstala som, naraňajkovala som sa a išli sme sa nachystať. Potom sme išli do kostola. Najviac sa mi páčili pesničky a keď sme dostávali oplátku. Potom keď skončilo sv. prijímanie, išla som do reštaurácie Roman. Boli tam aj zvieratá. Dokonca sme ich mohli aj kŕmiť. Najviac sa mi páčila korytnačka. Na obed som mala rezeň s hranolkami. Mala som aj tortu – bola čokoládová okolo bola biela čokoláda a na nej bol zlatý krížik, dve

hrdličky a tri kvetinky. Keď si každý dal kúsok torty, sme si ju rozdelili a boli sme zaviesť babku a išli sme domov."

Lucka

"Keď skončilo prvé sväté prijímanie, išli sme do reštaurácie Šrámek – mali sme rezervované. Najviac sa mi páčila oplátka. Dostal som Ježiša Krista. Potom 55 euro a vankúš Barca. Pripravoval som sa na prvé sväté prijímanie. Tešil som sa aj na pána farára. Na prvé sväté prijímanie som sa tešil strašne moc. Na svätú spoveď som sa pripravoval strašne moc, nebolo to hrozné. A tešil som sa aj na to ako sme držali sviecu."

Dominik

"Páčilo sa mi sväté prijímanie. Dostal som retiazku, peniaze, hodinky. Cítil som, že som bol šťastný. Bol som v brúklíne (Brooklyn ☺) a mal som kuracie mäso s hranolkami. Pripravoval som sa docela krátko. Na začiatku som mal docela stres a potom už som nemal stres. Svätá spoveď nebola až taká ťažká, ale som sa najprv dost' bál a bola aj veľmi krátka."

Leo

"Páčilo sa mi ako sme spievali. Mala som oblečené rúcho. Dostala som anjelika na privesku."

Dorotka

"Najviac sa mi páčilo, že som dostávala nové darčeky. Dostala som novú hru, dostala som Pandoru, potom sme

dostali tortu. A všetko sa mi páčilo. Najviac mi chutilo Telo Kristovo a torta. Páčilo sa mi, že sme spievali a našli nových kamarátov."

Zorka

"Môj najkrajší zážitok bol, že som prijal Ježiša. U mňa to prebiehalo tak, že som sa ráno zobudil a išiel som sa umyť a prezliecť a najesť, aby som nebol hladný. O hodinu som išiel a jednu hodinu som nič nejedol. A tak sme čakali s prvoprijímajúcimi deťmi a išli sme do kostola a išli sme si sadnúť do lavíc. Sedel som s Dominikom a mal som oblečený habit. Mne sa páčilo, že som prijal Ježiša a že sme boli všetci pokope. Po prijímaní som dostal darčeky a mal som dobrý obed. Boli sme v GreenPigu a bol som tam s Leom Antalíkom. Dostal som hodinky z lega – Harry Potter a McLaren. Bolo to veľmi dobré."

Damián

"Vstal som 7:49, potom som si išiel umyť zuby a potom som si pozrel na jednu hodinu telefón, potom som išiel pohladkať moje mačky a keď som dohľadkal mačky, tak bolo 9:00. Potom som si nachystal nohavice a ponožky, trenky, košeľu, habit. Potom sme išli do kostola, vystúpili sme z auta a privítal som svoju rodinu a potom sme si povedali kto má aké obetné dary. Ja som niesol víno. Potom s celou triedou 3. A a 3. B sme si nastúpili podľa výšky. Ja som bol štvrtý. Potom sme čakali kedy zazvoní a išli sme do kostola a keď sme si išli sadnúť tak

sme si pokľakli všetci na pravé koleno, usadili sme sa a začala omša. Potom sme zhruba na 10 minút zapálili sviečku a držali sme ju zhruba 20 minút, počas toho sme sa pomodlili a pán farár predniesol reč a sfúkli sme sviečky. Zaspievali sme a prvýkrát v živote sme všetci ochutnali Telo Kristovo. A potom sme dostali knižku a išli sme z kostola preč. Išli sme do Green Pig a dostal som darčeky, porozprával som sa s rodinou a naobedoval som sa a potom som išiel domov. Potom som išiel von na 3 hodiny, vrátil som sa domov, išiel som sa umyť, najesť a spať."

Leo

"Ja som sa zobudila skorej a išla som sa naraňajkovať. Potom som sa očesala a mama mi išla urobiť účes. Potom došli moja babka a dedko a potom som si išla dať šaty a na to habit. Potom sme išli do auta a išli sme pred kostol. V kostole sa mi najviac páčilo, že sme si zapalovali sviečky a ako sme prijímali Telo Kristovo. Po prvom sv. prijímaní sme išli ku Šrámkovi. Tam sme sa naobedovali a bola tam aj moja kamarátka Emma. Tam sme sa hrali na ihrisku. Potom sme došli domov a podostávala som darčeky: 500 € a nové náušnice z pravého zlata. Potom sme išli na záhradu a tam mi mama s tatou dali náušnice. Dala som si dole moje staré náušnice, ktoré som mala od malička. A potom sme išli s mamou dať do šporničky peniaze a potom som vybrala krabicu a tam som si odložila veci na prvé sv.

prijímanie."

Nela

"Zobudila som sa, naraňajkovala som sa a išla som sa pripraviť na prvé sväté prijímanie. Dala som si moje šaty. Dala som si habit a mamina mi spravila účes, potom mi dala čelenku a dala som si moje boty, zobrala som sviečku a išli sme. Nastúpili sme do auta a vyrazili sme do kostola. Prišli sme do Suhej nad Parnou kde bol ten kostol. Vystúpili sme z auta a išli sme do kostola. Ešte sme nemohli ísť dovnútra, takže sme boli vonku. Chcela som ísť za kamoškami, ale žiadne som nevidela. Ale potom som uvidela Táňu. Išla som za ňou a sme sa rozprávali a už sme išli dovnútra. Posadali sme si do lavíc a začala omša. Ľudia čítali zo Svätého Písma, potom sme si zapalovali sviečky. Potom znova čítali zo Svätého Písma, potom sme spievali. A konečne sme išli na oplátky. Najprv išli chlapci, potom dievčatá, znova sme spievali a už bolo po omši. Išli sme domov, kde sme oslavovali prvé sväté prijímanie. Mali sme rezne a pyrč. Potom sme mali tortu a všetci mi dali darčeky a blahoželali mi. Bolo po oslave. Prezliekla som sa do pyžama a išla som spať."

Sarah

"Keď som ráno vstala, išla som ku kaderníkovi. Potom som išla domov, aby som sa prezliekla do habitu. Keď som sa prezliekla, sadla som si do auta a išli sme do kostola. Pred kostolom som nedočkavá čakala kedy

sa to začne. Keď sme si sadli do lavíc, sme sa modlili, potom sme si obnovovali krstné sľuby. Keď sme niesli obetné dary moc sa mi to páčilo. Keď sme po prvý krát prijali Pána Ježiša bol to zážitok. Keď skončilo prvé sväté prijímanie, išli sme sa najesť. Jedlo bolo výborné."

Katka

"Ja som ráno vstala a hrozne som sa tešila. Najkrajší zážitok bol taký, že som mohla prvý raz prijať Telo Kristovo. Prebiehalo to tak, že sme prišli pred kostol a potom si nás pán farár zoradil. Potom sme išli do kostola. Sedela som v tretej lavici s Dorotkou. Páčilo sa mi jak sme spievali a aj jak boli všetci tak pekne poobliekaní. Potom sme spievali, modlili sme sa a prijímali Telo Kristovo a zapalovali sme si sviečky. Ráno to prebehlo takto: zobudila som sa, naraňkovala som sa a na chvíľku pustila televízor. A potom som si už začala obliekať šaty, silonky a potom som si obliekla habit a išli sme do auta a vystúpili sme a čakali sme na pána farára. Po kostole sme išli ku Šrámkovi a najedli sme sa. Ja som mala hranolky a šniclu. A dospelí mali nejakék iné jedlo. U Šrámka mi zagratulovali. Dostala som 6 perníkov a hrnček, 3 knižky, peniažky, ruženec, náušnice.. dost som toho dostala. A potom sme sa presunuli k nám a porozprávali sme sa. Potom všetci odišli a to už bol večer a na chvíľu som si pozrela telku. A potom som išla spať. Bol to veľmi pekný deň."

Emmka

"Začalo sa to tak, že som vstávala o 6:30. Potom som sa obliekla do normálnych oblečení a potom mi moja najstaršia sestra spravila krásne vlasy. Potom som sa začala chystať a už prichádzala rodina. Potom som sa už začala obliekať a už sme išli do kostola. Prvé sme sa fotili a potom som sa rozprávala s kamarátkami. Najlepšia časť prichádzala bližšie a bližšie. Potom sme sa zoradili a išli sme dovnútra. Pozdravili sme Boha a posadali sme si a začala omša. Spievali sme a to bol najkrajší zážitok. Potom prijali Kristovo Telo a to bol ďalší najkrajší zážitok. A ešte bolo veľa a veľa.. potom sme dostali knižky atď... Dostal som perlový náramok, novú zlatú retiazku, peknú krabičku, veľa kvetín a to najlepšie nový mobil Iphone 14!"

Sofia

"Ja som sa zobudila a išla som sa učešať. A potom som si išla urobiť účes, aby som si mohla dať šaty. A potom som si nasadla do auta a išla som si dať habit, ale tam bol pavúk tak som ho dala preč. Išli sme do kostola. A po prijímaní som dostala náhrdelník a náušnice. Obedovali sme na záhrade. Mali sme grilovanú zeleninu a grilované mäso, špekačky, párky. Potom som sa prezliekla do vecí a išli sme sa na večer bicyklovať a potom som sa navečerala."

Tánička

"Vstal som o 6:48 a začal som sa modliť a bol som vystresovaný, že to tam pokazím. Začal som si ľutovať hriechy a začal som byť kludnejší a už bol čas na prijímanie. Tam som to zvládol a išiel som naspäť. Bol som šťastný, že som po prvý krát prijal Ježiša. Keď sme došli napäť mali sme veľkú hostinu. Páčilo sa mi na prijímaní, že sme prijali Ježiša. Dostal som prsteň. Na obed sme mali malé švédske stoly od Chrumkavého prasiatka. O 13:50 som si šiel zahrať bago s Peťom a tatom. Na pitie sme mali Hamšíkove šampanské. Po šampanskom sme išli k Peťovi a o 18:30 som sa vrátil domov. O 20:30 som išiel spať."

Jarko

"Ráno som vstal o 6:00. Obliekol som sa. Na raňajky som mal rožok so slaninou. Obliekol som sa do vecí na prvé sväté prijímanie. išiel som do kostola so sviečkou. Najkrajší zážitok som mal to, že som 1. krát prijímal Pána Ježiša. Dostal som na lyžovanie kameru, 420 €, ruženec, hodinky a ďalej si nepamätám. Páčilo sa mi, že som čítal prosby. Na obed sme mali vo Zvončine v šenku kordomblue (Cordon blue) s Vineou. A toto je môj deň na prvé sväté prijímanie."

Ondrej

"Ráno som sa zobudil a išiel som sa nachystať na prvé sväté prijímanie. Potom som išiel do Bolerázu na prijímanie. Potom som sa išiel odfotiť do kostola. Potom už začalo prijímanie.

Potom sme prijímali Ježiša do ruky. Potom sme išli domov a na jedlo sme mali chrumkavé prasiatko. A večer sme išli na oslavu. Na druhý deň som išiel do kostola a prijímal som do pusy."

Alex

Suchovský spevácky zbor na Istrii

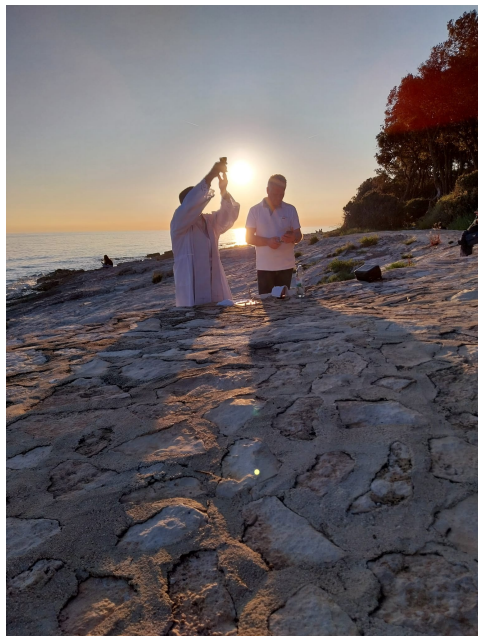
Suchovský spevácky zbor dostal pozvánku zaspievať si na Medzinárodnom festivale speváckych zborov v Chorvátsku. Predsedníčka Alenka Lastovičková nás oslovila s touto pozvánkou už aj v minulosti, no doteraz sme sa tohto festivalu ešte nezúčastnili. Po rozhovore s dirigentom Jozefom Hečkom a výborom speváckeho zboru, neskôr i ostatnými členmi speváckeho zboru sme sa rozhodli, že do Chorvátska vycestujeme. Festival Cantate Croatia usporadúva organizácia music&friends na čele s Mariou Buchmann. Ihneď po potvrdení účasti sme obdržali šesťstranovú skladbu Viva il vino spumeggiante od W.A. Mozarta, ktorú mali spievať spoločne všetky zúčastnené zbory. Tak nám okrem pravidelných skúšok, na ktorých sme sa venovali vlastnému programu, pribudli aj sústredenia, aby sme sa dobre pripravili na Mozartovu skladbu a neurobili si hanbu. Termín 23. 4. – 26. 4. 2026 sa blížil a my sme už v dnešných technologických možnostiach sledovali predpoveď počasia, ktoré nás tam čaká. Najskôr na všetky štyri dni hlásali dážď, z

čoho sme sa veru netešili, no deň čo deň sa predpoveď menila. Nastal dlho očakávaný moment, teda skoré ráno, pretože sme cestovali ráno o štvrtej. Naložili sme batožinu, v ktorej nechýbali naše spevácke kostýmy, občerstvenie na dlhú cestu a mohli sme vyraziť. Požehnanie na cestu nám dal pán farár Peter Škultéty, ktorý s nami cestoval. Okrem členov zboru a pána farára sa zájazdu zúčastnili aj starosta Martin Glončák s manželkou, naši rodinní príslušníci a priatelia zboru. Viezli sme si teda so sebou celý fanklub. Cesta ubiehala celkom rýchlo, „palubné letušky autobusu“ roznášali občerstvenie – slané, sladké, ovocné... a spev znel autobusom celou cestou. Po desaťhodinovom cestovaní sme sa dovezli do letoviska Resort Amarin v Rovinj, v ktorom sme boli ubytovaní. Prešli sme pár krokov a pred očami sa nám rozprestieralo šumiace more.

Nad hlavami lietali čajky a v pozadí nás vítal krásne starobylé mesto Rovinj, na vrchole ktorého sa týči veža Kostola sv. Eufémie, kde nás čakal piatkový koncert. Pred večerou sme pri pláži za sprievodu hudobných nástrojov našich spevákov zabavili nie len seba, ale aj okolitých zahraničných turistov. Počasie bolo nádherné, slnečné a pokojné. Teraz už len nájsť svoj apartmán a do ružova sa vyspať na reprezentáciu nášho Slovenska. V piatkové ráno nás cez okná zobudilo jarné slniečko, opäť krásne počasie. Vďaka Bohu. Po raňajkách v plážovej reštaurácii sme mohli ešte chvíľu relaxovať na pláži, prechádzať sa po okolí a tí odvážni sa aj kúpali v päťnáststupňovom mori. Na poludnie po skúške speváckeho zboru nás šofér viezol všetkých do očarujúceho historického mesta Rovinj, kde nás čakal usmievavý a sympatický chorvátsky

sprievodca Adriano Ivetić, ktorý má za manželku Češku. Previedol nás zaujímavými miestami a porozprával históriu nádherného mestečka Rovinj. Prehliadka končila na kopci v Kostole svätej Eufémie – patrónky mesta. Tu sme si vyskúšali akustiku a o 15:00 hodine sme vystúpili s ďalšími zbormi – najskôr vystúpil spevácky zbor Women's company Amsterdam z Holandska, po nich sme zaspievali my - Suchovský spevácky zbor, potom si s nami zmerali svoje sily členovia zboru Pěvecké sdružení města Klimkovic z Českej republiky. Vysokú úroveň celému koncertu dodávala výborná akustika. Aj náš dirigent Jožko bol s nami spokojný. Naspäť do letoviska sme sa vracali niektorí autobusom, iní loďou, no všetci spokojní s podaným výkonom. Pred večerou nám pán farár Škultéty odsľúžil svätú omšu na pobreží. K dispozícii z našich radov bola celá asistancia, kostolník, miništrant, Suchovský spevácky zbor aj spevácky zbor Laudate. More šumelo, vlny sa hrali s delfínmi, v predstavách kráčal Ježiš po mori a veľmi tu bolo cítiť všadeprítomnosť Boha. Po večeri to opäť nešlo bez spevu. Humorné bolo vždy hľadať svoje ubytovanie. Niektorí sme stále blúdili. Na tento podnet aj náš spevák Stanko Lovás zložil strofu o hľadaní izby k skladbe Viva il vino spumeggiante. Pán Boh nás miluje, dal nám to znáť v každej minúte. Doprial nám aj slnečnú sobotu. Kúpanie v mori si vyskúšalo oveľa viac odvážlivcov. V popolud-

ňajších hodinách nás vívalo ďalšie historické mesto Istrie – Pula s našim sprievodcom Adrianom. Oslovilo nás najmä svojim rímskym amfiteátrom, ktorý tam stojí už od roku 27 pred Kristom. Samotné mesto je teda oveľa staršie. Tu nás čakal koncert priateľstva v Detskom kreatívnom centre o 19:00 hodine. Ako prvý vystúpil detský zbor Mići Zaro z Chorvátska s

dirigentkou Serenou Bonassin, po nich nasledoval ženský zbor Coro Carrillon z Chorvátska, ktorý diriguje Irena Vladisav Ijević, Suchovský spevácky zbor s dirigentom Jozefom Hečkom spieval tretí v poradí, potom vystúpil ženský zbor Theremines z Chorvátska, ktorý diriguje Sandra Petrović Dishpalli, predposledný zbor Pěvecké sdružení města Klimkovic s dirigentkou Miroslavou Halatovou, a posledný Women's company Amsterdam z Holandska. Všetky zbory dodali poslucháčom umelecký zážitok. Naš fanklub sa hrdil aj našou slovenskou vlajkou. Na záver sme spolu všetky zbory zaspievali pod vedením holandskej dirigentky skladbu W.A. Mozarta Viva il vino spumeggiante - hanbu sme si nespravili ☺. Po koncerte nasledovalo odovzdávanie pamätných ocenení a darčiekov. Starosta Suhej nad Parnou pán Martin Glončák tiež odovzdal darčeky z nášho regiónu všetkým zúčastneným zborom, organizátorom aj sprievodcovi. Do

letoviska sme sa vrátili pred polnocou a pán farár nám zasa pri mori odslúžil ďakovnú nedeľnú svätú omšu. Opäť so všetkým, čo k tomu patrí. Tentokrát však už po tme. V nedeľné ráno sme narýchlo nahádzali batožinu do kufra a po raňajkách vyrazili na cestu domov. Mali sme mladého spoľahlivého šoféra, ktorému sa páčila veselá a príjemná atmosféra nie len v autobuse, ale počas celého zájazdu. Chcem sa za všetkých členov zboru a celú posádku autobusu poďakovať predsedníčke zboru Alenke Lastovičkovej za náročné vybavovanie a celého priebehu zájazdu, dirigentovi Jožkovi Hečkovi za pevné nervy s nami, spevákmi, pánu farárovi za krásne omše, šoférovi za bezpečnú jazdu, všetkým zúčastneným za disciplínu a tomu najdôležitejšiemu – pánu Bohu, za ochranu, za slnečné počasie, nádherné prostredie, nové priateľstvá a neskutočné zážitky. Vďaka!

Milada Krajáčová

Stopami Jozefa Ilavského

Ak máme začať rozprávanie o maliarovi, mali by sme začať tým, prečo má stabilné miesto v dejinách výtvarného umenia, ak o rodákovi, začali by sme zase tým, aký má vzťah a miesto vo vzťahu k svojej rodnej obci. Jozef Ilavský spĺňa obe tieto kvality. Na svete už nie je veľa ľudí, ktorý môžu označiť Suchú nad Parnou za svoje rodisko, Jozef Ilavský, alebo familiárne Jožko, sa v tomto roku dožíva svojich 86. narodenín a so svojou rodnou Suchou je spojený, rovnako ako s aktívnou výtvarnou tvorbou, dodnes. Ich spoločné cesty sa nikdy nerozišli. K svojmu jubileu si v roku 2022 venoval súhrnnú monografiu, mapujúcu jeho dlhoročnú tvorbu (monografiu Jozef Ilavský: Obraz krajiny a človeka spísal Ľubomír Podušel), autobiografia z jeho vlastného pera zatiaľ zostáva nevydaná. Zatiaľ je jeho životná cesta, a neodmysliteľná spätosť s našou obcou, vpísaná len do jeho tvorby, maľovaná spomienkami a každodenným stretávaním sa s témami, ktoré mu otvára. Jeho cesty sa však nespájali len s rodnou obcou, ale aj s ďalšími rodákmi, ktorých osudom sa stala tvorba. V rámci svojej práce ilustroval knihy poézie ďalších „Suchovanov“ - Viliama Turčányho, Gabriely Spustovej Izakovičovej, ale aj viacerých ďalších autorov. Vzťah Ilavského k poézii cítiť silno aj z jeho malieb. Jeho krajina, jeho „Suchá“, je maľovaná žiarivo krehkou paletou.

Objavujú sa v nej solitéry - ľudia uzavretí do svojho sveta, ktorých črty sa strácajú v ornamentoch, líniách, alebo je z nich ponechaný len štylizovaný znak. Ľudia, ktorí môžu byť zamieniteľní, no ktorí však zároveň nezameniteľne patria svojmu kraju, no svoju pozornosť venoval aj prírodným solitérom (vrby, jelše atď.). Tak ako je solitérom aj samotný ich autor, ako to Ľ. Podušel, jeho vlastnými slovami, uvádza v úvode zmieňovanej monografie: „S obrazom chcem byť vždy sám. Bez svedkov...“ Namiesto štylizovaného pátosu národných tém sú postavy v jeho dielach oveľa civilnejšie, sú to ľudia čakajúci na stretnutie (osobný zážitok a osobnú výpoveď). Namiesto klasických národnobuditeľských silných mužských a odolných ženských postáv

dominujú v jeho tvorbe ženy uzavreté vo svojom svete, deti pozývajúce nás do krajiny svojho detstva, milenci, svadobčania a manželia, ktorí sú vedľa seba vsadení ako obrázky v medailónoch, no pritom uzavretí vo vlastnom svete, ktorý je nám skrytý, aj keď ho máme priamo pred sebou. Historik umenia K. Kahoun, pri príležitosti otvorenia výstavy Jozefa Ilavského v minulosti, jeho výtvarný jazyk prirovnal k tradičnej maľbe na sklo (doslovne sklomaľbe), ktorú asi najviac cítiť z jeho farebnej palety, pevných línií a nehybnej dôstojnosti zobrazovaného námetu. Hoci Jozef Ilavský už od roku 1970 žije v Bratislave jeho ateliér zostal v Suchej nad Parnou a Suchá zostala rodným miestom jeho tvorby. Krajiny jeho obrazov rozprávajú príbeh, sú civilné a vychádzajú z jeho skúsenosti, vyjadrujú silnú emocionálnu príslušnosť k obci a jej tvarosloviu. Každú časť maľovanej krajiny prežil na vlastnej koži a jeho maľby sú výpoveďou o nej. Chýba im monumentálny pátos, sú civilné, veľmi blízke a krásne samé o sebe - bez štylizácie, bez vsádzania ďalších významov. Sú zároveň hmatateľne reálne a zároveň ornamentom vsadeným do reálnej krajiny. No v jeho tvorbe sú silnou vrstvou aj duchovné ozveny - teda sakrálna tvorba. Vo svojej rodnej obci zanechal dve vitráže v presbytériu kostola sv. Martina z Tours, a to s námetom sv. Martina, patróna kostola a sv. Notburgy, patrónky Suchej nad Parnou. Spätosť jeho výtvarného jazyka s

jazykom poézie ho napokon priviedlo aj na podujatie venované inému významnému rodákovi Viliamovi Turčáňmu, na literárnu spomienku, ktorá sa pod názvom Kde pramení slovo konala v Suchej nad Parnou, v spolupráci s Knižnicou Juraja Fándliho v Trnave, 17. 5. 2026. V rámci nej bola zároveň, v priestoroch miestneho kultúrneho domu, otvorená výstava venovaná prierezu tvorby Jozefa Ilavského, a to až do dnešných dní, pri ktorej si mnohí zaspomínali nielen na maliara milovanej Suchej, ale aj na to, čo ju vždy utváralo - jej členitosť, línie, farebnosť, poézia miesta, do ktorého boli vsadení anonymní ľudia, ktorí boli oddávna jej súčasťou a svoj odkaz posúvali na pleciah detí aj do budúcnosti. Vďaka tomuto literárno - vizuálnemu prepojeniu sme tak na mali možnosť zoznámiť sa s tvorbou tohto významného autora, no zároveň mu aj zablahoželať k jeho významnému životnému jubileu, aj keď s menším oneskorením.

Adriána Horváthová

Apríl až máj v našej farnosti

krsty:

- * Adam Vranka, Suchá
- * Viktória Balážová, Suchá
- * Aurora Hincová, Trnava
- * Liliana Šírová, Suchá
- * Matej Hvojník, Suchá
- * Sára Cíсарová, Zvončín
- * Lucas Jozef Fridrich, Sered'
- * Viktória Remeňová, Zvončín

sobáše:

Ondrej Křížek a Alexandra Šaturová
Martin Ondrejka a Glória Nováková
Jakub Cvik a Ivana Čuvalová

pohreby:

- + František Zigo, Suchá
- + Ľudovít Gergel, Suchá
- + František Chrvála, Zvončín
- + Andrea Šaturová, Košolná
- + Margita Vanáková, Košolná

||| Ozvena *duchovná*

Pozdravujem všetkých čitateľov. Dovoľte mi, aby som sa predstavila. Volám sa Ozvena.. Ozvena Duchovná a som virtuálnou postavou. Nie, nie som žiadna umelá inteligencia. ☺ Prichádzam na stránky nášho časopisu, aby som vám odpovedala na vaše otázky.

Určite ste už všetci zažili čo to znamená ozvena. Zavoláme a kdesi z diaľky sa vráti odpoveď. Podobne aj ja chcem byť pre vás odpoveďou na všetky zvedavé otázky, ktoré máte. V kostole v Suche sa v týchto dňoch objaví malá krabička označená mojím menom, ktorá bude slúžiť ako akási poštová schránka.

Svoje otázky môžete napísať na papier a pri vstupe do kostola ich jednoducho vhodíte dnu. Pokojne sa pýtajte na všetko čo vás zaujíma. Od otázok viery až po praktické fungovanie farnosti. Ak budem vedieť, rada vám odpoviem. ☺

Vaša Ozvena Duchovná ☺

Farské oznamy

Bohoslužby na júl - august 2026

*rozpis je orientačný, rozhodujúce sú
nedel'né farské oznamy*

Sv. omše cez týždeň

utorok až piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17:00

štvrtok vo Zvončine o 17:00

nedel'a: v Suchej 7:30 a 10:30; Zvončín,
Košolná 9:00 (sobota večer 18:00 s platnosťou na nedeľu)

sv. spoveď

každý deň polhodinu pred sv. omšou
(okrem nedele a sviatkov)

Rozhodujúce sú farské oznamy.

litánie

V Suchej v prvú nedeľu po farskej sv. omši.

adorácia

Vždy vo štvrtok po večernej sv. omši.

Sviatky a významné dni júl - august 2026:

2. júl – Návšteva Panny Márie

5. júl – Sv. Cyrila a Metoda

26. júl – Sv. Joachima a Anny
(Hody – Zvončín)

6. august – Premenenie Pána

15. august – Nanebovzatie Panny Márie

**„Začni robiť to, čo je potrebné,
potom to, čo je možné, a zrazu robíš
nemožné.“**

František z Assisi

Úmysly Apoštolátu modlitby na júl 2026

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa, aby sme sa viac učili rozlišovať, správne si voliť životné cesty a odmietat' všetko, čo nás vzd'ahuje od Krista a evanjelia.
- **Úmysel našich biskupov:** Za starých rodičov, aby ich Boh požehnal zdravím, pokojom a radosťou a aby sme si vážili ich múdrosť a lásku.

Úmysly Apoštolátu modlitby na august 2026

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa, aby spoločenstvá s náročnejším spoložitím nepodľahli pokušeniu použiť násilie z etnických, politických, náboženských alebo ideologických pohnútok.
- **Úmysel našich biskupov:** Za mladých ľudí, aby našli svoje povolanie a dokázali ho naplniť s radosťou a odhodlaním.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť
Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.:
033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Milan Cehlárik, administrátor
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 200 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok